

han vifter, naar han benytter en Tid, da den eller de ansatte Præster ikke bruge Kirken." Jeg troer, at de Misligheder, den sidste ærede Taler tydede hen til, ere saa ubetydelige i Sammenligning med, hvad der er naturligt og berettiget for Medlemmerne af Menigheden, at der vistnok kun er liden Betænkelighed ved at optage en Bestemmelse som denne. Det vilde interessere mig, hvis den høitærede Cultusminister saae sig istand til maaskee allerede nu at ytre, om han havde noget Væsentligt at erindre mod Optagelsen af en saadan Bestemmelse, der forsaavidt forekommer mig ikke her at burde undlades at blive bragt i Forslag, som jeg til Exempel er personligt overbevist om, at ikke blot Mange her i Thinget, men endnu flere i det andet Thing, interessere sig for denne Bestemmelses Opretholdelse.

Kirke- og Underviisningsministeren: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der idag først er blevet reist, skal jeg ikke ansee det for nødvendigt at gaae videre, eftersom jeg tør forudsætte, at maaskee et Endringsforslag til 3die Behandling vil blive stillet af den ærede Landsthingsmand, som reiste dette Spørgsmaal (Nyholm). Der er jo imellem os ingen Uenighed med Hensyn til Spørgsmaalet selv, og jeg kunde naturligviis ikke have Noget imod, om man ad en anden Vej vilde forebygge, at et ubilligt Tab skulde lides af Skolelærerne, saalange idetmindste, som disse Embedsmænd ere stillede paa en saadan Maade, at selv et ringere Tab kan blive dem meget føleligt. At dette skeer paa den Maade, som kan finde Sted med mindst Mislighed, kan ikke Andet end være mig det Kjøreste, og det er jo vel sandt, at der maaskee kunde optaae nogen Mislighed, naar der skulde være Tale om at skaffe Godtgjørelse derfor ved en Rigtning paa Communen. Hvad derimod det andet Spørgsmaal angaaer, som fra et Par Sider er blevet bragt frem, og sidst af den ærede Landsthingsmand, der nu satte sig (B. Christensen), da har det naturligviis fremstillet sig ogsaa for Ministeriet ved Udarbejdelsen af Lovudkastet, eftersom en Bestemmelse desangaaende var optaget i det Forslag, der var indbragt og gik igjennem i den sidste Sessjon for et Aar

siden i Folkethinget. Det vil imidlertid erindres af dem, der have gjort sig bekendte med Forhandlingerne desangaaende, at der dog ogsaa fremhævedes endeel Betænkeligheder imod Optagelsen af en saadan Bestemmelse. I og for sig selv kan jeg ikke have Noget imod en saadan Bestemmelse; Spørgsmaalet er egentlig for mig mere, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt og fyldestgjørende at optage en Lovbestemmelse desangaaende; thi det kan ikke nægtes, at, hvorledes en Lovbestemmelse ogsaa affattes, vil den ikke kunne forebygge mangehaande Misligheder ved Anvendelsen. Det maa jo erindres, at en saadan Tilladelse til Brug af Kirken dog ikke kunde gives uden paa saadan Maade, at den ei kom til at virke forstyrrende for Sognets Præsts Benyttelse af Kirken eller for Kirkebetjenten med Hensyn til hans øvrige Virksomhed, ligesom det ogsaa er bemærket, at det kan tænkes, at flere Medlemmer af Menigheden ville have forskellige Præster til Sjælesørger, og derved vil der kunne opstaae Forvirring, endogsaa uskyldigt, og med den bedste Tro til Menneskene kan man ikke afvise den Tanke, at der muligt ogsaa forsælligt kan fremkaldes Forviklinger. Jeg synes altsaa, at Forslaget trænger til mere reglementariske Bestemmelser saaledes, at al Forargelse kan forebygges. Jeg maa altsaa med Hensyn til denne Bestemmelse, hvorom jeg iøvrigt troer ikke at burde udtale mig, forinden det bebudede Endringsforslag foreligger, erklære, at jeg, hvad selve Sagen angaaer, ikke kan have Noget derimod, idet den jo er i Overensstemmelse med Grundtanken i Lovforslaget; men jeg troer, at det vil have sine Vanskeligheder at give Tanken Form i en udtryffeligt Lovbestemmelse; det vil derimod formeentlig være ad administrativt Veie, at man vil kunne finde en saadan Ordning af dette Spørgsmaal, at det lettere og med mindre Anstød kan sættes igjennem.

B. Christensen: Det har naturligviis været mig svært at høre, at den høitærede Cultusminister i og for sig ikke har Noget at erindre imod Bestemmelsen. At dens Gjennemførelse i Livet kan under visse Omstændigheder medføre nogen Besværighed, er naturligviis hverken meet eller mindre, end hvad